

Запись за № 2452 1/2

Членъ гла. Бюроъ революціоннаго
— народнаго — фло. времена — публичнаго
речиъ засѣд. по замѣткамъ въ Думѣ подданнаго
съюза съ рѣчию Симонова въ Сенатѣ
Думскаго за то, что мною въ изложении въ листѣ
Засѣд. мною выражено въ събѣ и въ Думѣ не-
матеріальную речь мною вынесенную за мѣсяцъ май-
ка по москвѣ (б.) речиъ мною выраженной
% за мѣсяцъ времена за публичнаго на-
шаго земляка мною засѣд. въ засѣд. на-
рода въ засѣд. въ засѣд. въ засѣд. въ засѣд.
уполномоченнаго на засѣд. май. —

Фиг. 5. Факсимиile на единъ записъ на заповѣдъ отъ 7 априлъ 1874 год. за 2452 гроша и 20 пари, издаденъ отъ Никола попъ Христовъ на Христо Ив. Сантурд-жиевъ. Между свидетелите е сложенъ отдолу подписа и на Вicho К. Грънчаровъ. Това е единственъ останалъ писменъ документъ, който имаме отъ Вicho Грънчаровъ.

удвоенъ интересъ „изпичали“ занаята си тукъ, не обезпокоявани отъ разни турски заптии, жадувайки единъ день да станатъ и тѣ вещи майстори на занаята си и самостоятелни стопани на дюкяни. Освенъ това, тѣ виждали какъ турская държава покровителствуvalа и давала добри гаранции за развитие на занаятчийството и търговията; пазели се интересите на търговците и имъ се давали всички условия за преуспѣване и развитие, защото капитала е кръвъта въ едно тѣло; богатството на града е богатство на народа, което е сигуренъ белегъ на спокойна и силна държава. Турските управници съ давали условия за развитието на търговията и занаятчите, защото тия два бранша съ издигали представителитетъ имъ срѣдъ народа, а освенъ това тия богати тър-

При горнитѣ изключителни и благоприятни условия, каквото малко други градове сѫ имали въ онова време, производителниятъ стопански и търговски животъ полека-лека миналъ на страната на покровителствената и защитена съ права и привилегии християнска рая — будното българско население отъ търговци и занаятчии на Горна-Орѣховица, който добива още по-голѣмо значение и издигналъ се и запазвалъ своята економическа мощъ и богатства и тогава, когато кърджалийските нападения въ XVIII вѣкъ принудили голѣма частъ на околното население отъ равнинитѣ да дира прибериши и закрила въ града и поминъкъ въ занаятитѣ. Надошлите отъ Балкана пѣктъ млади чиракета, дирейки занаятъ на рѣщетѣ си, съ повищена енергия и